

Samen kerken!

Bedrieglijke rust?!

Nog een paar weken en de vakantietijd breekt weer aan. Net als vorige jaren zal het weer rustig worden op straat; als je 's-morgens naar je werk rijdt hoor je op de radio dat er weer geen files te melden zijn en op de parkeerplaats bij je werk hoef je niet te zoeken naar een plekje. Grotere projecten worden doorgeschoven tot na de vakantie. Collega's nemen meer dan anders volop de tijd voor een gesprek, over kleine zaken dichtbij maar ook om wat uitgebreider hun mening te verkondigen over de grotere gebeurtenissen elders in de wereld, buiten ons mooie Twente.

Deze rust staat ons binnenkort dus weer te wachten. Echter een bedrieglijke rust, want het doet je ineens beseffen dat in veel delen van de wereld het allesbehalve rustig is en een vakantiegevoel daar ver te zoeken is. Dat een paar duizend kilometer verderop, aan de grenzen van Europa, nog volop oorlog en geweld is. Dat in Afrika nog steeds honderden mensen overlijden door ziektes als cholera, malaria, het ebola-virus. Dat op datzelfde continent nog steeds veel kinderen door honger omkomen, vrouwen worden verkracht, corruptie hoogtij viert waardoor grote problemen daar voorlopig niet worden opgelost. En dichterbij het gigantische migratieprobleem in Europa, waar deze week door de Europese leiders uitgebreid over wordt gesproken, wat een wig van verdeeldheid drijft tussen de landen.

Komt het nog allemaal goed? Als je de preken in de kerken beluisterd zou het goed moeten komen als we maar op God vertrouwen. De gebedsviering van komend weekend in de Stephanuskerk met het koor Inpajoko gaat daar ook over; met als thema: 'Heb vertrouwen: sta op!'. Dat vraagt dus actie. Want we vergeten soms dat wij, de mensen, het instrument van God zijn, en kan Hij, God, daar wel op vertrouwen? Staan we daadwerkelijk op om de handen uit de mouwen te steken om dat te doen wat nodig is? De praktijk van elke dag wijst helaas uit van niet altijd. We laten ons regelmatig verleiden door de mooie verhalen van de duivel. De duivel? Bestaat die dan (nog) wel? Als je er vanuit gaat dat de duivel het kwaad vertegenwoordigt in de wereld en God het goede, dan kunnen we zijn bestaan helaas niet ontkennen.

De mens is vrij in zijn keuzes. De mens kan kiezen tussen goed en kwaad. Maar goed doen is niet zo spectaculair, het is zo gewoontjes en soms zelf saai. Opkomen voor menselijke, sociale, normen en waarden, voor de zwakkeren wordt steeds meer afgedaan als linkse hobby's. Nee, dan het kwaad, dat gaat vaak gepaard met sensatie, spektakel, macht, geld verdienen. Gemakkelijk om dan juist daar voor te kiezen.

Gelukkig zien we positieve tegenreacties als het kwaad de overhand krijgt: de wereld viel over president Trump en zijn regering toen in de VS de kinderen werden gescheiden van hun ouders als onderdeel om het migratieprobleem op te lossen. En hoewel veel Nederlanders zich verbonden voelen met Israël, is er toch de nodige kritiek op hun aanpak van de recente problemen in de Gazastrook.

Nee, niet echt een rustige vakantietijd zal het worden, er zal genoeg zijn om met de achterblijvende collega's over te praten en discussiëren.

Gustaaf Boerjan
Raad van Kerken